

اکنون هنگام آن رسیده که آن راز مذهبی نام برده را فاش نموده گوییم = در کلام الله مجید همین مدارج سفلی = اعمق زمینهای «سجين هاویه» یعنی زندان نفس و دوزخ جسمانی، و همان معراج علوی = اقطار آسمانها «علیین اعراف» یعنی آشیان روح و بهشت جسمانی هیباشد = «ان کتاب الابرار لغی علیین»، «ان کتاب الفجر لغی سجين»!!.

هراد ما نیز از رحموت بسط و رهبوت قبض (که از این پیش در طی منظومه‌ئی راجع به اقسام رؤیا یاد نمودیم) همین قطبین هشت و هنفی جهان = یا بهشت و دوزخ جسمانی سعداً واشقیا هیباشد که بعداً در مبحث «دورنمای جهان» شرح خواهیم داده. لکن فعلاً بهمین اشاره اکتفای کنیم که = جنان و نیران این انسان : در ماوراء جهان آخیه‌جان (عالی‌جان) در محل قطبین هشت و هنفی (اقطار سماوات و اعمق ارضیں) همین جهان تشکیل شده که بدحکم حدیث شریف «من مات قامت قیامت» پس از مرگ صالح و طالح بلا فاصله نمودار می‌شود.

اینک دو آیه کریمه از کلام الله مجید که یکی وصف کمال آباء حقیقت می‌باشد هنگام صعود به (علیین اعراف) دیگری شرح و بال ابناء طبیعت است، موقع سقوط در (سجين هاویه) ذکر می‌شود.

۱- «وسارعوا الى مغفرة من ربكم و جنة عرضها السموات والارض اعدت للمنتquin»

۲- «اخلد الى الارض واتبع هواه و كان امره فرطا» !!

هراد حق جل نائمه از کریمه «خافته رافعه» نیز در سوره واقعه (در باب وقوع امرموت) همین معنا می‌باشد که مرگ = وسیله سقوط اشقا (در اسفل السفلین هاویه) و صعود سعداً (بر سدرة المنتهای اتراف) است !!.

۳- ويا ازنظر معلم اول : ارساط اطالیس =

برای آنده خواننده گرامی رشته سخن را باز یابد مطالب گذشته این مبحث

را اینطور خلاصه می‌نماییم که :

کلام در باب مقایسه رؤیا و حشر بود = نخست رؤیا و مبانی آن از نظر

ماتریالیستی بیان شد، در این بین سخن از یک نظریه مهم از پروان فلسفه لامارک و فلسفه

داروین بهیان آمد، ورشته سخن به طیران آدمیت کشید و چون بدینجا رسید، یک راز بزرگ مذهبی نیز فاش گردید. اکنون باز می‌گردیم به همان شرح مقایسه رؤیا و حشر. و چون سخن از رؤیا از نظر طبیعی طی شده اینک نوبت بیان رؤیا از نظر منطقی می‌باشد - بدیهی است که در این باب نظریهٔ واضح علم منطق: حکیم ارسطاطالیس (ارسطو) بونانی پیش از هر نظریه‌ای جلب توجه خواهد نمود.

اینک ها و نظریهٔ معلم اول:

معروف است که عام منطق را (که میزان فلسفه و مبانی علوم نظری میباشد) ارسطو (فیلسوف شهر بونان باستان) باشاره اسکندر ذی القرین وضع نمود:

« صفة الحكيم رسطاطالیس هیراث ذی القرین : القديس » در شان این انسان عقلانی - (فیلسوف بونانی) این بس که حضرت عقل کل ختم رسول فرموده:

« رحم الله أخي ارسطاطالیس - لو كان في زعنی لكان أول من آعن بي » و در وصف استحکام مبانی منطق او هم این بس، رئیس العقال (ابن سینا) گفت:

« صدھا سال (۱۴) است که از زمان ارسطو می‌گذرد و هنوز بنای منطق او همچنان میرم و محکم هست که بود! نمیتوان از آن کاست و نه میشود بر آن افزود! » در اینصورت مسلم است که معلم اول کلیه امور عالم وحوادث جهان را از نظر منطقی تحلیل می‌نماید. چنانکه در باب رؤیا کوید = « رؤیا = عبارت است از صورت استنتاج نفس هنگام تمرکز قوى در دماغ (یعنی موقع خواب) که در آئینه حس درونی نقش می‌بندد.

یعنی اگر مقدمات موصل و ترتیب آن صحیح باشد = قیاس محتاج (یعنی رؤیا صادقه) و تیجه واقع است، چنانکه اگر مقدمات بی‌تناسب با ترتیب سقیم باشد - قیاس عقیم (یعنی رؤیا کاذبه) و تیجه غیر واقع خواهد بود . . !!

نظریه این فیلسوف بزرگ نیز هر چند از جنبه فنی کاملاً منطقی می‌باشد اما ازوجه فلسفی هنوز تمام نیست.

ذیرا همیتوان ایننظور اشکال نمود که :

(۳۰)